

Eerste oproep hernieuwing VVJ-lidmaatschap 2009
De Vlaamse mediahuizen draaiden weer mooie jaarcijfers in 2007
Boekenbeurs doet opnieuw een royaal beroep op journalisten
Ellen Wauters (ATV): jong en al een fanclub
De Erkeningscommissie wordt hernieuwd: stel je kandidaat

BELGIE-BELGIQUE

PB - PP

1099 Brussel X

B - 11

De Journalist

m a g a z i n e v a n d e V V J

24 oktober 2008 – nummer 118 – verschijnt maandelijks – v.u. pol deltour, IPC, résidence palace blok C - wetstraat 155 1040 Brussel

oktober
2008

INHOUD

UIT DE VVJ

De media doen hun werk in deze onzekere financiële tijden goed 3

ACTUEEL

Eerste oproep hernieuwing VVJ-lidmaatschap 2009 4-5

De voordelen van het VVJ-lidmaatschap

Nog enkele beroepsjournalisten hernieuwden hun erkenning niet

Hernieuw tijdig je NMBS-vrijkaart

Vlaamse mediahuizen blijven groeien: de jaarcijfers 2007 6-7

SCHEEF BEKEKEN

7

BOEKENBEURSSPECIAL

9-10-11-12

Frank Albers over de kunst van het recenseren

Tom Naegels over nut en noodzaak van een schrijversbond

Recensies

Journalisten op de Boekenbeurs

FILM

De 5de reeks van *The Wire* biedt weergaloos portret van de pers 13

IN MEMORIAM

Na Guido overleed nu ook Denise Neels 14

MENS ACHTER HET NIEUWS

Ellen Wauters: nieuwe flonkerende ster aan het ATV-firmament 17

DE DEADLINE VOORBIJ

Bart Aerts: VTM kan het wél 18

OPROEP HERNIEUWING ERKENNINGSCOMMISSIE

19

LEZERS

Een repliek op Vic Dennis 19

AGENDA

19

De Journalist *Uit de VVJ*

MAGAZINE VAN DE
VLAAMSE VERENIGING VAN
JOURNALISTEN (VVJ)

COÖRDINATIE

Pol DELTOUR
pol.deltour@journalist.be

VASTE MEDEWERKERS

Jan BACKX
Ivan DECLERCQ
Marleen SLUYDTS
Johan VAN CUTSEM
Luc VANHEERENTALS
Mark VLAEMINCK
PHOTO NEWS
ZAK

REDACTIESECRETARIAAT

Résidence Palace
Blok C - Lokaal 2232
Wetstraat 155 - 1040 Brussel
Tel. 02/235.22.70
Fax 02/235.22.72
info@journalist.be
www.journalist.be

ABONNEMENTEN

Lisbeth MOONS
Zie adres hierboven
lisbeth.moons@journalist.be

RECLAMEREGIE

Lisbeth MOONS
Zie adres hierboven
lisbeth.moons@journalist.be

LAYOUT EN DRUK

Poot Printers
Industrialaan 12
Zone maalbeek
1702 Groot-Bijgaarden
Tel. 02 467 30 30
Fax 02 463 58 30
www.pootprinters.be

VLAAMSE
VERENIGING VAN
JOURNALISTEN

Lid van de Unie van Uitgevers
van de Periodieke Pers

HOOP IN BANGE BEURSDAGEN

Overheden, beursinstanties en banken blinken niet uit in heldere communicatie. Dat is tijdens de financiële orkaan van de voorbije dagen nog maar eens uitvoering bewezen. Crisiscommunicatie is een echte kunst. Sommigen vertalen dat als gewoon niets zeggen of nietszeggende boodschappen de wereld insturen. Ze doen dat dan 'om de verontruste burger gerust te stellen'. Waardoor die – precies omdat hij of zij geen goede informatie krijgt – nog ongeruster wordt. Het bankstelsel davert op z'n grondvesten en niemand lijkt nog te begrijpen waarom.

Gelukkig is er de pers, de o zo vermaledijde pers, die in deze chaotische tijden er toch in geslaagd is om verklaringen te vinden. De media zijn er uitstekend in gelukt de waarheid onder ogen te zien en de burger zo correct mogelijk te informeren. Zonder die waarheid al te veel geweld aan te doen, enkele spectaculaire of sensationele krantenkoppen of headlines niet te na gesproken.

Enkele bankiers – met boter op het rijke hoofd – hebben geprobeerd om de pers mee de schuld te geven van de wereldwijde uitslaande brand. Door zoveel (té veel...) aandacht te geven aan de kredietcrisis, zou de pers de crisis alleen maar erger hebben gemaakt.

Het tegendeel is waar. Vanaf de eerste dag is op de meeste redacties met grote koelbloedigheid gereageerd. Geen wilde geruchten verspreiden, geen paniek veroorzaken, de beurs niet in gevaar brengen. Want elke opstoot van angst zou onvoorstelbare maar voorspelbare gevolgen hebben, zoals wantrouwige burgers die massaal hun geld terughalen van de bank die, op de rand van de ineenstorting gekomen, dan ook echt kopje onder gaat.

Dat is niet gebeurd. Door de informatie over de crisis, het hoe en het waarom, heeft het grote publiek er mee voor gekozen het hoofd koel te houden. De pers heeft de geruststellende boodschappen van de regering overgebracht; de maatregelen uitgelegd en kritiek gegeven waar nodig. Zonder ook maar iemand – op het eerste gezicht toch – te benadelen. Zoiets kan dus ook in een concurrentieel landschap waar de druk zeer hoog ligt.

Dat is een prestatie die respect verdient. De financiële instellingen kunnen er misschien nog een lesje in communicatie aan overhouden.

Marc Van de Looverbosch

EERSTE OPROEP HERNIEUWING LIDMAATSCHAP VVJ / AVBB VOOR 2009

Pol Deltour
Nationaal secretaris

Met 2009 stilaan in zicht, roept de VVJ/AVBB de Vlaamse journalisten verbonden aan de algemene nieuwsmedia opnieuw op om aan te sluiten als lid. De redenen waarom ze dat zouden doen, brengen we hieronder nog eens in herinnering.

Opnieuw lid worden kan door het gepaste lidgeld voor 2009 te betalen. Je kan hiervoor het bij dit magazine gevoegde overschrijvingsbiljet gebruiken. Voor het bedrag van het lidgeld: zie het kaderstuk hierna. Stagiair-beroepsjournalisten, technici (met een T-kaart), persmedewerkers en ereleden worden bovendien verzocht de eveneens bij dit magazine gevoegde fiche in te vullen en aan ons terug te bezorgen. Vul de fiche in aan de juiste kant (recto: stagiairs; verso: houders van een T-kaart, persmedewerkers en ereleden).

Van zodra we dit ontvangen hebben, sturen we zo snel mogelijk de gepaste documenten op (validatievignet perskaart of T-kaart, nieuwe stagiairkaart, nieuwe lidkaart persmedewerker of erelid). Tegelijk ontvang je dan het nieuwe AVBB-attest voor de verlenging van de gratis treinkaart.

PRAKTISCHE VOORDELEN VAN HET VVJ-LIDMAATSCHAP

Perskaarten en werkfaciliteiten

Erkende beroepsjournalisten en stagiairs krijgen een officiële perskaart die op vele plaatsen als legitimatie- en doorgangsbewijs wordt aanvaard. De VVJ/AVBB staat samen met de Erkenningscommissie voor beroepsjournalisten en de FOD Binnenlandse Zaken in voor de uitreiking van deze persdocumenten. Let er op dat de kaart jaarlijks gevalideerd of hernieuwd wordt. De VVJ/AVBB ijvert voor maximale faciliteiten voor de houders van deze persdocumenten.

Goede loon- en arbeidsvoorwaarden

Journalisten beschikken doorgaans over eigen cao's en aangepaste loon- en werkvoorwaarden. De VVJ/AVBB zit in de meeste mediahuizen mee aan tafel om voor alle journalisten de beste arbeidsvoorwaarden te verkrijgen. De vereniging investeert ook maximaal in de verbetering van de werkomstandigheden van de freelancejournalisten.

Auteursrechten als pure winst

De VVJ/AVBB is een van de pijlers van de Journalisten Auteurs Maatschappij (JAM). Een eenmalige ledenbijdrage van maar 50 euro aan de JAM geeft journalisten onmiddellijk recht op jaarlijks weerkerende reprografierechten. Zie www.jam.be.

Voordelig verzekeren voor beroepsaansprakelijkheid

De VVJ/AVBB biedt, in samenwerking met AIG, al haar leden een uiterst voordelige verzekering aan voor beroepsaansprakelijkheid en rechtsbijstandskosten. Voor een jaarprijs van 109,25 euro beschikt men over een uitgebreide dekking tegen schadeclaims en proceskosten.

Gewaarborgd inkomen voor freelancers

De VVJ/AVBB biedt, in samenwerking met Securex, ook een groepsverzekering voor inkomensgarantie aan ten behoeve van de zelfstandige journalisten. Voor een variabele jaarprijs, die gemiddeld 30 pct. onder de normale marktprijs ligt, kunnen zij zich indekken tegen arbeidsongeschiktheid ingevolge ziekte of ongeval.

Een aanvullend pensioen voor loontrekkenden

Loontrekkende beroepsjournalisten beschikken over een aantrekkelijk aanvullend pensioen, dat wettelijk is gewaarborgd. De VVJ/AVBB staat mee in voor de praktische uitvoering van dit pensioenvoordeel, en doet er ook alles aan om het te vrijwaren.

Magazine De Journalist + www.journalist.be

De Journalist: VVJ-ledenblad dat maandelijks zowel nuttige als noodzakelijke informatie wil brengen voor de Vlaamse journalist. www.journalist.be: VVJ-website met praktische informatie over het statuut van de Vlaamse journalist, vacatures, nieuwsberichten en nog veel meer. Diverse delen van de site zijn enkel voor VVJ-leden toegankelijk.

VVJ/AVBB-databank online

Is een digitale database met alle contactgegevens van de bij de VVJ/AVBB aangesloten journalisten. Door VVJ-leden gratis te consulteren via www.journalist.be.

Kortingen op publicaties

Bij de aankoop van diverse publicaties krijgen VVJ-leden aanzienlijke prijskortingen. Dat is bij voorbeeld het geval voor een papieren uitgave van het *Vademecum voor Zelfstandige Journalisten* (uitgeverij Knops) en voor de reader *Het Bronnengeheim Onthuld* (uitgeverij Die Keure).

Journalistenagenda 2009

Deze agenda gaat kosteloos naar alle VVJ-leden die lidgeld betaalden voor 2008. Wie lidgeld voor 2009 betaalt, krijgt een jaar later de *Journalistenagenda 2010*.

Informatie en service van het VVJ-secretariaat

VVJ-leden kunnen steeds voor informatie en hulp terecht op het VVJ-secretariaat. Tel. 02/235.22.70 – email info@journalist.be. In sommige gevallen kan de vereniging financieel tussenbeide komen voor procesbijstand. De VVJ (mandatarissen en secretariaat) zijn ook op een structurele wijze actief om de collectieve belangen van journalisten te vrijwaren en verbeteren.

NMBS

Erkende beroepsjournalisten en stagiairs kunnen onbepert gratis treinreizen in 2de klas. De beroepsjournalist ontvangt een

attest van de VVJ/AVBB dat hij moet handtekenen. Hiermee kan men zich in om het even welk NMBS-station een 'moederkaart' aanschaffen voor 4€30. Die kaart is tien jaar geldig. Wie al een moederkaart heeft en zijn lidmaatschap hernieuwt, kan met hetzelfde attest bij de NMBS gratis het jaarlijkse validatievignet voor de treinkaart afhalen. Wie in 1ste klas wil reizen, betaalt 25% van het normale tarief.

De Lijn

Ook hier kunnen beroepsjournalisten en stagiairs een gratis jaarabonnement krijgen. Daartoe moeten ze een kopie van de identiteitskaart en een kopie van de geldige perskaart bezorgen aan de dienst 'abonnementsen' van de Lijn in hun provincie (zie www.delijn.be).

SN Brussels Airlines

50 procent korting in reisklasse Y (= de duurste full fare in de b.flex klasse) voor vluchten binnen Europa en op de C of Y klasse (full fare business of economy) voor medium- en langeafstands-vluchten. Er kan 30 kg extra bagage (bovenop de 30 kg normaal in b.flex) worden meegenomen als het gaat om professioneel materiaal (camera's, statieven, batterijen, e.d.). Houders van een T-kaart krijgen een korting van 32%. Op b.light tickets en op goedkopere klassen van de b.flex wordt geen korting gegeven. Contact: Geert Sciot / Krista Teirbroodt (0477/774.911).

Luchthavenparkings

Luchthaven Zaventem: vrij parkeren voor beroepsjournalisten (niet voor stagiairs) gedurende 24 uur, mits tonen van de perskaart bij het buitenrijden.

Luchthaven Charleroi: gratis één dag parkeren met een voucher, mits een week vooraf aan te vragen, met kopie van de perskaart, via e-mail te sturen naar Jean-Jacques Cloquet - c.toubeaux@charleroi-airport.com.

Automerken

Een vijftiental autofabrikanten geeft aan journalisten kortingen die variëren tussen 2 en 18 procent. Voor de details: zie www.journalist.be / kortingen.

Autoverhuur Hertz

Journalisten krijgen een korting van 10 pct. via de Press Club Member Card. De journalist maakt zelf een reservatie via de website, met een kortingcode. Een Press Club Member Card kan worden aangevraagd bij Caroline Simmerman, marketing manager Hertz Benelux, csimmerman@hertz.com.

Belgacom

Belgacom biedt 50% korting op het basisabonnement voor telefonie en voor de binnenlandse gesprekskosten, voor aansluitingen geïnstalleerd op de zetel van de redactie maar ook in de woning van de beroepsjournalist die in dienst is van die redactie. Het gaat om redacties van het agentschap Belga, van dagbladen en van sommige informatieweekbladen. De werkgever moet de aanvraag indienen en het telefoonabonnement onderschrijven, ook voor een aansluiting in de woning van de journalist.

Primus Telecommunications

Gsm-tarief voor bellen naar elk netwerk voor € 0,103 per minuut, dag en nacht, 7 dagen op 7. Zonder maandelijks abonnementsgeld (dat anders € 10,00 per maand bedraagt). Geldt voor leden van de AVBB, hun partners en hun familieleden. Contact: Guy Beuls, bij verdeler BeuCoSoft (guy.beuls@beuco-soft.com).

Meer materiële voordelen...

Op www.journalist.be / kortingen vinden VVJ-leden de volledige lijst van alle materiële voordelen die het journalistenstatuut biedt.

Sommige van de genoemde voordelen zijn ook weggelegd voor beroepsjournalisten die ervoor kiezen geen lidgeld te betalen aan de VVJ. Toch is het dankzij de inspanningen van de VVJ/AVBB is dat deze voordelen ook voor hen zijn weggelegd

Lidgelden VVJ / AVBB 2009

Erkend beroepsjournalist.....	105 €
Stagiair-beroepsjournalist.....	75 €
Houder van een T-kaart.....	60 €
Niet-erkend journalist/ persmedewerker.....	60 €
Oud-journalist/ erelid.....	55 €
Als erkend beroepsjournalist wil je enkel het validatievignet 2009 voor de perskaart of/en autopersplaat.....	25 € + 35 €
Als houder van een T-kaart wil je enkel het validatievignet 2009 voor de T-kaart.....	15 €

PS. Sinds vorig jaar hanteert de VVJ dezelfde lidgelden voor redacteurs en beeldjournalisten (fotografen en cameramen).

Eerst erkenning hernieuwen, dan pas lid worden !

Een honderdtal beroepsjournalisten die tot 2006 waren erkend, lieten tot dusver nog steeds niet weten of ze hun erkenning voor de periode 2007-2011 willen hernieuwen. Langs deze weg bieden we hen een laatste gelegenheid om een aanvraag tot hernieuwing in te dienen en aangepaste persdocumenten te krijgen. Dit kan soepel gebeuren via het speciale formulier op www.journalist.be. Wie voor de jaarwisseling niet heeft gereageerd, wordt gearchiveerd.

Hoe dan ook moeten beroepsjournalisten eerst in regel zijn met hun erkenning, vooraleer ze lid kunnen worden van de VVJ/AVBB.

Ook in 2009 met een AVBB-attest de NMBS-vrijkaart verlengen

Na de gepaste betaling, krijgt de journalist - zoals vorig jaar - van het VVJ/AVBB-secretariaat niet enkel nieuwe validatievignetten of persdocumenten maar ook een specifiek attest voor het verkrijgen of verlengen van een NMBS-vrijkaart. Wie nog geen vrijkaart heeft, kan met het attest en 4€30 aan om het even welk NMBS-loket een moederkaart krijgen die 10 jaar geldig blijft. Wie al over een moederkaart beschikt, kan met het attest in 2009 aan elk loket een gratis validatievignet 2009 voor die kaart krijgen.

Het moment waarop de NMBS-vrijkaart moet worden verlengd, hangt af van geval tot geval. Opgelet: veel treinkaarten hebben niet noodzakelijk een geldigheidsduur tot 31 december 2008, maar moeten ofwel vroeger ofwel later worden hernieuwd. Controleer dus zelf goed wanneer je eigen NMBS-vrijkaart opnieuw moet worden gevalideerd.

VLAAMSE MEDIAHUIZEN BLEVEN GROEIEN IN 2007

De Persgroep boekt fors grotere winst dan jaar voordien

Luc Vanheerentals

2007 was globaal genomen geen grand cru voor de vier grote Vlaamse mediagroepen. Roularta, Corelio en Concentra Media boekten door enkele eenmalige kosten minder winst dan het jaar voordien. Maar de omzetten van alle Vlaamse mediabedrijven gingen wel omhoog, en de lezersaantallen evolueerden over het algemeen positief. De advertentiemarkt bood een wisselend beeld. Bezorgd wordt nu uitgekeken naar de gevolgen van de financiële crisis op de advertenties, die nu eenmaal levensbelangrijke inkomsten blijven genereren. Dat blijkt allemaal uit een samenlezing van de jaarcijfers die de Vlaamse mediahuizen zopas weer hebben voorgelegd.

Roularta

Roularta boekte in 2007 een nettowinst van 15,9 miljoen euro, 35 % minder dan vorig jaar. Het tweede semester van 2007 was zelfs verlieslatend (- 116.000 euro). In de eerste helft van 2008 had de groep zich nog niet helemaal hersteld. Er werd weliswaar 13,7 miljoen euro nettowinst geboekt, maar dit cijfer lag nog altijd 15 % lager dan in dezelfde periode vorig jaar.

De winstdaling in 2007 komt op rekening van meer dan 13 miljoen euro uitzonderlijke kosten die werden geboekt, vooral voor de herstructurering van de Franse Groupe Express die in september 2006 werd overgenomen. Roularta investeerde ook in de nieuwe drukkerij in Roeselare en noteerde daarnaast een reeks waardeverminderingen op participaties. De totale Roularta-omzet steeg in 2007 met 25 % tot 766,8 miljoen euro, wat grotendeels te wijten is aan de overname van de vermelde Franse groep.

De printdivisie zag, opnieuw vooral door de komst van Groupe Express, zijn omzet in 2007 toenemen met 35,6 % tot 592,7 miljoen euro. Ook organisch was er echter een groei van 2,3 %. Vooral de gratis bladen (*De Streekkrant, De Zondag*) deden het goed (+ 3,6 %). De magazines (*Knack, Trends...*) lokten 5,4 % meer lezers. In de eerste helft van 2008 steeg de omzet van deze afdeling tot 318,8 miljoen euro (+ 5,6 %), met 4,6 % organische groei. De magazines kenden in de eerste jaarhelft een stijging van zowel lezers (+ 6 %) als reclame-inkomsten (+ 3,9 %). Toch daalde de nettowinst met 1,5 % tot 7,7 miljoen euro, een gevolg van onder meer de kosten bij de ingebruikname van de nieuwe drukkerij.

In de audiovisuele divisie steeg de omzet in 2007 licht (+1,1 %). Vooral VMMA, waar Roularta de helft van de aandelen bezit, zorgde voor meer winst. In de eerste helft van 2008 daalde de nettowinst evenwel met 27,6 % tot 6 miljoen euro. Opvallend is voorts dat Roularta in 2007 12,7 miljoen euro investeerde in internet.

Persgroep

Met een omzet van 505,9 miljoen euro (+ 8 %) boekte de Persgroep in 2007 een nettowinst van 34,1 miljoen euro (+ 67 %). De omzet van de uitgeefactiviteiten (*Het Laatste Nieuws, De Morgen, Dag Allemaal, Goed Gevoel...*) steeg tot 341,9 miljoen (+ 8 %) euro en de nettowinst tot 22,2 miljoen euro (+ 22 %).

In de audiovisuele afdeling steeg de omzet tot 163,9 miljoen euro (+ 9 %), de nettowinst verviervoudigde van 2,2 tot 11,9 miljoen euro. De opmerkelijke vooruitgang bij de audiovisuele afdeling is vooral te danken aan de betere resultaten na enkele zwakke jaren van de Vlaamse Mediamaatschappij

(VMMA). Net zoals Roularta heeft De Persgroep hierin een belang van 50 procent. Ook Mediafin (*L'Echo en De Tijd*), het bedrijf dat De Persgroep in 2006 samen met Rossel oprichtte en herstructureerde, groeide vorig jaar voor het eerst.

Sinds 2005 investeert De Persgroep fors in allerlei projecten. Naast de overname van *De Tijd en L'Echo*, werd een nieuwe drukkerij gebouwd in Lokeren en investeerde het bedrijf in Nederland in ondermeer *Q-music Nederland (ex-Radio Noordzee)*. Dit resulteerde voor de gehele Persgroep sinds 2004 in een omzetstijging van 20 %. De Nederlandse activiteiten doen het trouwens goed. Dat is ook het geval voor de Amsterdamse stadskrant *Het Parool*. *Q-music Nederland* is zelfs aan een steile opgang bezig. Daardoor is Nederland nu al goed voor 10 % van de omzet van De Persgroep. "De tijd lijkt rijp om ernstig na te denken over een verdere uitbreiding van onze groep", aldus gedelegeerd bestuurder Christian Van Thillo. Voor verdere expansie wordt opnieuw in de eerste plaats gekeken naar Nederland, meer bepaald naar de printsector daar.

Christian Van Thillo van De Persgroep (Foto Belga)

Corelio

Corelio, uitgever van *De Standaard* en *Het Nieuwsblad*, boekte vorig jaar een nettowinst van 6,4 miljoen euro, wat 34 % minder is dan het jaar voordien. De omzet steeg nochtans met 2 % tot 376,5 miljoen euro. De uitgeverij schrijft de winstdaling toe aan de gedaalde inkomsten uit de nationale advertentiemarkt, verhoogde afschrijving van investeringen in de drukkerij, goodwill op diverse overnames (*Mediabel, Minoc Business Press en The Bulletin*) en herstructureringskosten bij Les Editions de L'Avenir.

Positieve uitschieters vorig jaar waren de gestegen inkomsten uit de lezersmarkt en uit internet- en jobadvertenties. Goede resultaten werden ook geboekt in de radio- en audiovisuele productie. De klassieke krantenafdeling (met inbegrip van online) was goed voor 176 miljoen euro aan inkomsten en de handelsdrukkerij in Erpe-Mere haalde 91 miljoen euro omzet. Met de advertenties zit het overigens sinds begin dit jaar terug snor. Dankzij gezamenlijke inspanningen van de Vlaamse krantenuitgevers keerden een aantal grote klanten zoals Delhaize terug.

Met dagelijks 1,65 miljoen krantenlezers (451.592 kranten), 500.000 unieke bezoekers per dag op de internetsites, 400.000 luisteraars voor de radioketen Nostalgie (vooral in Franstalig België) en wekelijks 4,1 miljoen lezers van het gratis advertentieblad *Passe-Partout* blijft Corelio marktleider in ons land. De Standaard is met een groei van 4,1 procent ook de sterkste stijger op de Belgische markt.

Net als Roularta wil Corelio verder blijven inzetten op internet, en dit voor zowel *Standaard.be* en *Nieuwsblad.be* als de sites van *Jobat* en *Spotter*. Met een marktaandeel van 35,2 % (de Persgroep is goed voor 32 %) is Corelio ook hier marktleider. De Standaard Online bijvoorbeeld zag haar aantal lezers sinds 2006 verdubbelen van 80.000 naar 160.000 en Het Nieuwsblad van 100.000 naar 250.000. Een tijd terug werd

De nieuwe Corelio-ceo Luc Missorten bij de voorstelling van het jongste Corelio-jaarverslag (Foto Belga)

Standaard Mobile gelanceerd dat het belangrijkste nieuws gratis ter beschikking stelt van GSM's die toegang hebben tot internet.

Concentra

Concentra, uitgever van onder meer *Het Belang van Limburg* en *Gazet van Antwerpen*, zag vorig jaar zijn omzet met 4,8 % stijgen tot 210,1 miljoen. De operationele winst (ebitda) ging met 8,5 % omhoog tot 22,1 miljoen euro. Volgens Concentra zijn dat de beste cijfers sinds jaren. Toch daalde de nettowinst vorig jaar van 5,9 tot 5,2 miljoen euro (-13,5 %). Het bedrijf schrijft dit vooral toe aan het feit dat het 1 miljoen euro meer belastingen moest betalen. De prestaties van de handelsdrukkerij Concentra Grafic, dat een omzet haalde van 39,4 miljoen euro (35 miljoen euro in 2006), bleven bovendien wegens de grote concurrentie in deze markt ondermaats en krompen nog verder.

Het leeuwendeel van de winst komt dan ook van Concentra Media, dat alle media-activiteiten groepeerde. Die afdeling boekte een omzet van 170,7 miljoen euro (165 miljoen euro in 2006) en een operationele winst van 21 miljoen euro. De gratis krant *Metro*, die voor 51 procent in handen is van Concentra, was met een omzet van 12 miljoen euro en een operationele winst van 1,36 miljoen euro, voor het tweede jaar op rij winstgevend. *Metro* bereikt dagelijks meer dan 800.000 lezers.

Concentra beweegt zich ook hoe langer hoe meer op de Nederlandse markt. Na de aankoop vorig jaar van de huis-aan-huisbladenportefeuille *De Trompetter*, werden twee maanden geleden ook nog 9 huis-aan-huisbladen van 6 speciale edities van de Oost-Nederlandse Typische Uitgaven overgenomen.

SCHEEF BEKEKEN

"Ik wil ons niet vergelijken met Wendy en Frans, maar als ik zie wat er in deze tijd gebeurt... 'Als je de pers uitnodigt als het goed gaat, moet je verdragen dat ze gaan spitten als het minder goed gaat', zegt men dan. Daarom hebben we zelfs lang getwijfeld of we een gewoon communiqué zouden verspreiden na de plechtigheid. Uiteindelijk hebben we besloten om dat wel te doen. De rest wilden we discreet houden. Dus geen trouwreportages in de boekskes. Enfin, een lek heeft er anders over beslist. Maar ik vind dat we recht hebben op een privéleven."

Wilfried Martens over zijn huwelijk met Miet Smet, in *Het Laatste Nieuws* van 29 september 2008

"Jullie denken over alles na, ik doe gewoon."

Moussa Dembélé legt zijn bijzondere voetbalcapaciteiten uit aan journalisten op 12 oktober 2008

"Ik heb inderdaad in het begin van dit jaar Fortis-aandelen gekocht aan 13,4 euro. En de lezers van mijn beursbrief heb ik hetzelfde geadviseerd. (...) Dan is het natuurlijk heel moeilijk om jonge beleggers een paar maanden later te adviseren die aandelen weer met verlies te verkopen. Dan zijn ze meteen hun vertrouwen in

mij kwijt. Eigenlijk zou ik mij niet mogen laten leiden door mijn lezers, maar toch speelt het mee."

Paul D'Hoore in *Het Belang van Limburg* van 4 oktober 2008

"Slechts één kapitale vraag diende in Phara te worden gesteld: 'Kan een journalist die zelf financiële belangen heeft in een bank en die bijkluist voor die bank, ook nog onafhankelijk over die bank berichten?' Eén vraag, zodat Paul D'Hoore vervolgens haarfijn had kunnen uitleggen dat er zelfs geen schijn van belangenverstengeling was en dat die gasten van *Humo* die hem hadden aangepakt leugenachtige stemmingmakers waren. En communisten bovendien. Maar die kans werd hem niet gegund. Deze uitzending stemde een mens somber over de journalistieke deontologie van de openbare omroep."

Jo Van Damme in *De Standaard* van 11 oktober 2008

"Door de bankencrisis draaien pr-bureaus, woordvoerders en spindoctors overuren om de daadkracht van hun klanten de hemel in te prijzen. In de media verschijnen plots portretten van financiële en economische

Mitspieler die onveranderlijk briljant en hardwerkend worden genoemd."

Rik Van Cauwelaert in *Knack* van 8 oktober 2008

"Wraakgevoelens koester ik alleen tegen een deel van de pers. Zij die in november vorig jaar een beetje lacherig en *tongue-in-cheek* het gerucht verspreidden dat ik een 'canapébenoeming' ben. Ze doen zelfs niet de moeite om het te checken. Maar voor mij en mijn families is intussen het kwaad geschied."

Sylvie Ricour, medewerkster van politiekef Fernand Koekelberg, in *De Standaard* van 20 september 2008

"Madonna is zowat de meest afgeschermdede artiest aller tijden. Een interview met haar versieren is niet meer en niet minder dan een heldendaad. Met het bit tussen de tanden moet een journalist zich een weg banen in een jungle van taaië publicists. Hij wordt tot op het bot gescreend, krijgt een waslijst met onderwerpen die hij vooral niét mag aankaarten, voorgeschoteld en doet basically afstand van het recht om het artikel te schrijven - Madonna's PR-team bepaalt zélf wel wat er over haar geschreven wordt."

Thierry Cheze en Fabrice Leclerc in *Focus Knack* van 8 oktober 2008

Since when has power been boring?

European Investigative Journalism Conference

V V + J

www.vvoj.eu **Brussels 2008**
November, Friday 21st and Saturday 22nd

FRANK ALBERS: 'BOEKENBIJLAGEN IN COMMERCIELE MEDIA ZIJN VERSTEKELINGEN'

De Boekenbeurs is weer in Antwerpen en dus in heel het land. Het evenement vestigt opnieuw de aandacht op het belang van een goeie boekenkritiek. Frank Albers geldt als een van de oudere wijze mannen van de Vlaamse boekenrecensie. Een persoonlijk gesprek.

Marleen Sluydts

DJ: U studeerde filosofie in Gent en literatuurwetenschap in Oxford. Hoe komt zo iemand in het journalistieke wereldje terecht?

Frank Albers: "In de jaren tachtig schreef ik al wel eens wat voor het weekblad *De Nieuwe*, maar eigenlijk ben ik in de journalistiek terechtgekomen door Herman de Coninck. Toen ik in 1988 naar de VS vertrok om er te gaan studeren, vroeg hij me of ik voor het *Nieuw Wereldtijdschrift* bij wijze van kroniek een 'brief uit de VS' wilde schrijven. Dat heb ik een hele tijd gedaan. Ik heb toen voor hem ook een paar grote interviews gemaakt, onder ander met Paul Auster, B.F. Skinner en Noam Chomsky. Toen ik in 1995 terugkwam uit de States, heb ik een tijdlang als freelancer voor *De Morgen* geschreven, onder meer voor 'Boekbedrijf', het boeken-supplement dat Herman op verzoek van toenmalig hoofdredacteur Paul Goossens voor *De Morgen* heeft bedacht en geleid."

DJ: Van 2001 tot 2005 stond u bovendien aan het hoofd van de *Standaard der Letteren*. U schreef dus veel recensies. Wat zijn de voornaamste criteria op basis waarvan u een boek beoordeelt? En hoe ver mag een recensent gaan in het geven van kritiek?

Frank Albers: "Een recensie informeert en evalueert. Waarover gaat het boek en waarom vind ik het goed, interessant, of niet? Dat zijn de belangrijkste componenten. Uiteraard heb je daarbij aandacht voor de stilistische kwaliteiten van een boek, al weegt deze factor zwaarder door in een recensie van een boek met literaire ambities, zoals een roman, dan in een recensie over, bijvoorbeeld, een politiek essay. Maar ook daar ga je uit van een dubbele vraag: wát heeft iemand te zeggen, en hoe zegt hij of zij het? Ik vind dat een recensent best ver mag gaan in het uiten van kritiek,

zolang die kritiek maar gefundeerd, beargumenteerd is. Het gratuite smaakoordeel, daar hou ik niet zo van."

DJ: Een veel gehoorde klacht tegenwoordig is dat boekenbijlagen steeds meer vanuit het commerciële standpunt gemaakt worden. Vooral bekende schrijvers komen aan bod en vaak door middel van een interview eerder dan met een diepgaande analyse...

Frank Albers: "Boekenbijlagen in commerciële massamedia zijn verstekelingen. De tijd dat zulke bijlagen vrijwel onafhankelijk van iedere commerciële logica werden samengesteld, is voorbij. Boekenbijlagen zijn geen vrijplaatsen van intellectuele reflectie meer, in het beste geval informeren ze de lezer over de meest in het oog springende nieuwe titels van het moment. Dat is nuttig en

nodig, maar ontoereikend. Deze tendens zie je niet alleen in de Vlaamse media, ook in de VS en in Nederland. Het lijkt me onvermijdelijk dat de interessantste literatuurkritiek steeds vaker in de marge, in onvindbare vakbladen en op het internet te lezen zal zijn.

Literatuurkritiek heeft ook gezaghebbende literatuurcritici nodig, mensen die een deel van de boekenmarkt nauwgezet volgen en daar regelmatig, met veel kennis en autoriteit over berichten. Dergelijke critici, die hun vak een smool geven, zie je steeds minder."

DJ: U bent naast journalist/recensent ook schrijver, docent filosofie & literatuur, literair vertaler en u houdt een weblog bij. Hoe slaagt u erin dat alles te combineren?

Frank Albers: "Eigenlijk zit ik nog steeds in het eerste leerjaar. Alles wat ik doe heeft immers te maken met lezen en schrijven, en het denken daarover. Iets anders kan ik nu eenmaal niet. Dus kan ik al mijn tijd daar aan besteden."

Vrijdag 31 oktober

11:00 - 12:15
Uitreiking van de *Knack Hercule Poirot-prijs 2008*
Oranje zaal

Zaterdag 1 november

12:00 - 12:25
Nadia Dala over haar debuutroman *Waarom ik mijn moeder de hals doorsneed* - Oranje zaal

13:30 - 14:15
Luk Alloo over zijn boek *De laatste 48 uur* - Gele zaal

13:30 - 13:55
Marc Reynebeau over zijn boek *Struikelend door het leven*
Oranje zaal

14:00 - 14:45
Annemie Struyf en Lieve Blancquaert over de boeken *Ladies First* en *Voorbij de grens*
Blauwe zaal

Monique van Hoogstraten en Eva Jinek (red)
Het maakbare nieuws. Antwoord op Joris Luyendijk –
buitenlandcorrespondenten over hun werk
 Balans

In 2003 verscheen het boek *Het zijn net mensen* van de Nederlandse journalist Joris Luyendijk. Luyendijk schrijft daarin over zijn wedervaren als correspondent in het Midden-Oosten en hangt in één moeite door een niet zo fraai beeld op van de werkwijze van journalisten in ondemocratische gebieden. Conclusie: goede nieuwsgaring in dictaturen (en bij uitbreiding eigenlijk overal) is onmogelijk, er is een grote kloof tussen de werkelijkheid en het beeld dat de media ons voorschotelen.

Het boek werd een bestseller en de reacties van collega-journalisten bleven niet uit. Een kleine twintig daarvan werden door Monique van Hoogstraten en Eva Jinek samengebracht in een nieuw boek. Verschillende Nederlandse buitenlandcorrespondenten vertellen over hun eigen ervaringen in onder meer Indonesië, Afrika en China. Het resultaat is een boeiende kijk op de lotgevallen van journalisten in het buitenland. Wat ze voor elkaar gekregen hebben, maar ook waar hun grenzen liggen.

De uiteindelijke slotsom is dat bijna iedereen de kritiek van Luyendijk in beginsel wel erkent. Media geven onvermijdelijk een vertekend beeld van de werkelijkheid. Zeker in dictaturen is het haast onmogelijk om betrouwbare informatie te krijgen, waardoor fouten en vergissingen vaak voorkomen. Toch betekent dit voor de buitenlandcorrespondenten nog niet het einde van de journalistiek. De taak van de journalist is nu eenmaal niet te wachten tot men hem correcte informatie komt aanbieden, maar juist zelf naar de waarheid op zoek te gaan. En dat gebeurt met vallen en opstaan. De gehele waarheid uit de doeken doen is onmogelijk, maar door verhalen te brengen, mensen aan het woord te laten en op onderzoek uit te trekken, komt men al een heel eind ver. Als niemand over een bepaald onderwerp wil spreken is dat op zich al een teken aan de wand en een puzzelstukje in het grote geheel.

In dit boek staat niet alleen het heden centraal, het thema wordt ook in een historische context geplaatst. Want dit probleem is allesbehalve nieuw. Iedereen die zich ooit met nieuwsgaring heeft ingelaten, heeft er mee te maken gehad en al dan niet een manier gevonden om er mee om te gaan. Ook Joris Luyendijk zelf mag overigens nog eens zijn zegje doen in dit boek. Om te besluiten: "Kwaliteitsjournalisten onderscheiden zich, zowel van hun publiek als van hun collega's bij gratis kranten en onderbezette infotainmentprogramma's, door hun vermogen informatie te doorgronden, te wegen,

in een context te plaatsen. Het nieuwsmedium dat journalistieke methodes ontwikkelt om dat unique selling point te gelde te maken, wacht een glorieuze toekomst. Want nog nooit in de geschiedenis was informatie zo waardevol – het woord informatiesamenleving zegt het al."

Het boek bevat verder bijdragen van Conny Mus, Paul Brill, H.J.A. Hofland en Jan Blokker. **(MS)**

Op de Antwerpse Boekenbeurs gaan Joris Luyendijk en Peter Vandermeersch (algemeen hoofdredacteur Coreliokranten en zelf gewezen buitenlandcorrespondent) op maandag 3 november om 15u30 in debat over het onderwerp.

Johan Vande Lanotte, Geert Goedertier, Sigfried Bracke
België voor beginners. Wegwijs in het Belgisch laby-
rint. 2008
 die keure

Al tien jaar nu tekenen politiek en academisch voorman Johan Vande Lanotte, diens Gentse assistent Geert Goedertier en journalistiek icoon Siegfried Bracke voor deze pedagogisch uiterst verantwoorde inleiding in de Belgische politieke structuren. Ook dit jaar – zoals reeds drie keer eerder – werd de kopij volledig bijgewerkt. Kan ook moeilijk anders met een land dat zowel implodeert als opgaat in een steeds groter Europees geheel. Vrolijk word je niet van dit boek. En sommige passages zijn – in de drang naar overzichtelijkheid en begrijpelijkheid – wel héél compact gehouden. Maar eigenlijk zou dit werk op elke redactie verplichte leesvoorraad moeten zijn. Omdat correct informeren ook in politieke aanleggenheden een journalistieke roeping is. **(PD)**

Marc Reynebeau
Struikelend door het leven. Verbeelde herinneringen
 Lannoo

Dit boek heeft Marc Reynebeau als auteur en als hoofdpersonage, maar wie hoopt op een echte autobiografie zal daar toch nog even op moeten wachten. Reynebeau serveert eerder een reeks korte impressies: gedachten, gevoelens, mijmeringen bij bepaalde aspecten van het leven. Of het nu over het tijdelijke of het eeuwige gaat, over de liefde of de dood, of gewoon over een bezoek aan de kapper, in elke zin komt Reynebeaus typische stijl naar boven. Mooi, soms haast poëtisch, altijd met een knipoog. Van het ene onderwerp komt hij haast vanzelf bij het andere uit, al keren zijn stokpaardjes telkens weer. Het lijkt wel een beetje op Montaignes Essays in het klein. Perfecte zondagmiddaglectuur, kortom. **(MS)**

Op de Antwerpse boekenbeurs stelt Marc Reynebeau zijn boek voor op zaterdag 1 november om 13u30

Zondag 2 november

14:30 - 15:15
 Ng Sauw Tjhoi en Sus van Elzen
 over hun boeken *China Express* en
De draak en de rozentuin
 Oranje zaal

Maandag 3 november

15:30 - 16:15
 Peter Vandermeersch en Joris
 Luyendijk over de staat van de
 buitenlandse berichtgeving in de
 media
 Blauwe zaal

Dinsdag 4 november

14:00 - 14:45
 Auteursrecht in de boekensector
 Oranje zaal

17:00 - 17:45
 Over persattachés en boeren
 Oranje zaal

19:00 - 19:45

In de vuurlinie: omgaan met de
 pers
 Rode zaal

Woensdag 5 november

16:00 - 16:45
 4teensonline: digitale krant
 Gele zaal

VOOR EEN SLAGKRACHTIGE SCHRIJVERS BOND

Marleen Sluydts

Een van de vele sprekers op de Boekenbeurs is Tom Naegels, bekend van het boek en de film Los en tevens vlijmscherp waarnemer in de columnzone van De Standaard. Minder bekend is hij als drijvende kracht achter de Vlaamse Auteursvereniging. Een gesprekje over dat laatste, en de verschillen met de JAM.

Tom Naegels: "Met de Vlaamse Auteursvereniging hebben we in juni 2006 een belangenvereniging willen oprichten voor iedereen die zich bezighoudt met creatief schrijven in de brede betekenis van het woord. Dat zijn zowel auteurs van fictie en non-fictie als striptekenaars, scenaristen en literair vertalers. Die auteurs willen we zowel op collectief als

'Het auteurswereldje verschilt toch aanzienlijk van het journalistieke.' (Foto Koen Broos)

op individueel vlak bijstaan. Wat het collectieve betreft gaat het vooral over onderhandelingen met uitgevers, boekhandelaars, auteursrechtenverenigingen enzovoort. Zo willen we het uitkeringssysteem transparanter maken, want dat is nu vaak heel verwarrend, zeker voor beginnende auteurs. Op het individuele niveau proberen we momenteel een oplossing te vinden voor de invalide schrijver Mustafa Kör, wiens uitkering door het RIZIV geschrapt dreigt te worden omdat hij al inkomsten uit boeken verwerft."

DJ: Waarom kunnen auteurs zich best lid maken van jullie organisatie?

Tom Naegels: "Om er samen voor te zorgen dat we een slagkrachtige vakbond vormen die gewicht kan uitoefenen bij onderhandelingen. Wat ons anders maakt dan andere verenigingen is dat wij een onafhankelijke speler zijn binnen het literaire veld. Iets wat zeer belangrijk is voor auteurs die van nature uit eerder kritisch ingesteld zijn en op hun hoede voor belangenvermenging. Het is zeker ook nuttig voor journalisten die actief zijn als schrijver om zich bij ons aan te sluiten, aangezien het auteurswereldje toch wel aanzienlijk verschilt van het journalistieke."

DJ: Zijn de auteursrechten van journalisten dan niet vergelijkbaar met die van schrijvers?

Tom Naegels: "Helemaal niet. Een journalist krijgt een loon uitbetaald en als hij in vaste dienst is, staat hij vaak zijn auteursrechten af aan het bedrijf waarvoor hij werkt. Ze zijn ook vaak lid van een beheersvennootschap zoals de JAM, die hen jaarlijks een bepaald bedrag uitkeert. Auteurs daarentegen zijn geen lid van zo'n vennootschap en zij ontvangen geen loon. Ze worden vergoed per boek dat verkocht wordt en moeten dus leven van hun auteursrechten. Dat maakt hun situatie heel anders."

DJ: Wat heeft de Vlaamse Auteursvereniging in de afgelopen twee jaar al concreet bereikt?

Tom Naegels: "Onze belangrijkste verwezenlijking is een verandering van de wet op de fiscaliteit voor auteursrechten. Het leek wel of niemand precies wist welke belastingen een auteur moet betalen, en dus hing het in de praktijk af van de willekeur van de belastingscontroleur, die schrijvers soms forfaitair aan 50 % belaste. Wanneer een boek uitkomt, krijgt een schrijver nu eenmaal plots een hele som geld op zijn rekening, waar hij dan zwaar op belast wordt. Maar in feite moet hij of zij daar verschillende jaren van leven. Wij hebben nu verkregen dat een schrijver tot het bedrag van 50.000 euro slechts aan 15% forfaitair wordt belast. Daarnaast hebben we er ook voor gezorgd dat er voortaan auteurs zetelen in de raad van bestuur van verschillende door de overheid opgerichte literaire verenigingen. Denk aan het Vlaams Fonds voor de Letteren en de Stichting Lezen. We zijn op dit ogenblik ook nog bezig met het opstellen van een standaardcontract voor auteurs."

Donderdag 6 november

11:00 - 21:15

Gazet van Antwerpen maakt de krant op de boekenbeurs
Blauwe zaal/Groene zaal

20:30 - 21:15

Jah Shakespear (a.k.a. Karel Michiels) over zijn boek *De rasta revelatie* - Gele zaal

Vrijdag 7 november - Knack-dag

11:00 - 11:45

Joël De Ceulaer over *Homo sapiens*
Groene zaal

12:00 - 12:45

Dirk Draulans over *Het succes van slechte sex*
Groene zaal

13:00 - 13:45

Voorstelling boek 08 met Charlotte Mutsaers
Groene zaal

14:00 - 14:45

Jos Geysels en Ann Peuteman
Groene zaal

Zaterdag 8 november

11:00 - 11:45

Liliane Versluys over *Je rechten in je relatie*, bij huwelijk en samenwonen - Blauwe zaal

SCHERPE MEDIAKRITIEK, VLAKKE CONCLUSIE

Met *Flat Earth News* heeft de Britse onderzoeksjournalist Nick Davies een van de meest besproken en zeker ook een van de scherpste mediakritieken geschreven van de voorbije jaren. Davies ontleeft haarfijn hoe journalistiek vandaag functioneert. En zijn analyse oogt niet fraai.

In 2006, enkele weken voor de start van de Wereldbeker Voetbal, haalde ene Paul Hucker het nieuws. Niet enkel het Engelse nieuws, via de internationale persagentschappen hoorde of las zowat de hele wereld in enkele dagen tijd van de man. Volgens het nieuwsbericht had Hucker, een Engelse voetballfan in hart en nieren, zich voor 125 pond laten verzekeren voor een eventueel emotioneel trauma dat hij zou oplopen bij een afgang van David Beckham & Co. Een *story so nice*, maar achteraf bekeken wel *too nice to be true*. Hucker bleek gewoon een gehaaide marketingman die een schitterende reclamestunt voor zijn klant-verzekeringsmaatschappij had opgezet.

Het is voor Nick Davies maar een – een al bij al onschuldig dan nog – voorbeeld van het *flat earth news* dat almaar meer door de nieuwsmedia waart. Daarmee bedoelt hij nieuws dat absoluut niet beantwoordt aan de elementaire waarheidstoets – wat toch de eerste roeping van elke rechtgeaarde journalist moet zijn. Andere voorbeelden van journalistieke flaters zijn volgens Davies de mediaheisa die in de aanloop naar het huidige millennium werd gemaakt rond de *millenium bug*, de mediahysterie rond drugs en onveiligheidsproblemen, en zeker ook de vele journalistieke missers en flaters rond 9/11, de terroristische dreiging en de Irakoorlog. Je hoeft het niet met al zijn voorbeelden eens te zijn, maar Davies raakt wel een belangrijk punt: is onze berichtgeving vandaag wel nog zo betrouwbaar als eigenlijk het geval moet zijn?

De oorzaak van die spijtige evolutie ligt volgens de Britse onderzoeksjournalist in de golf van commercialisering waarin alle nieuwsmedia terecht gekomen zijn. In het Verenigd Koninkrijk was 1986 een sleuteljaar, het jaar waarin Rupert Murdoch definitief afrekende met alle personeelsorganisaties bij zijn Britse kranten. Sindsdien worden redacties almaar meer als 'nieuwsfabrieken' gerund, die vooral veel geld moeten opbrengen voor de aandeelhouders achter het bedrijf. De gevolgen zijn dagelijks op elke redactie te merken: een uiterst restrictief personeelsbeleid, veel te krappe redacties, nauwelijks of geen tijd om nog serieus onderzoekswerk te doen, zelfs geen tijd meer om binnenlopende verhalen te checken (zie de *Paul Hucker-case*), en een lange reeks van gemist belangrijk nieuws en onwaar gebracht nieuws.

Davies beroept zich op wetenschappelijk onderzoek van de universiteit van Cardiff, die uitvlooid dat slechts 12 procent van de berichtgeving in de Fleet Street kranten vandaag berust op eigen werk van de reporters. Dezelfde onderzoeksploeg stelde vast dat van alle feitelijke beweringen die in de nationale kranten verschenen, opnieuw maar 12 procent grondig vooraf was gecheckt. Het resultaat is dat de persagentschappen een enorme impact hebben gekregen op alle informatiemedia – terwijl zij even goed aan de commerciële mediawetten zijn onderworpen en dus

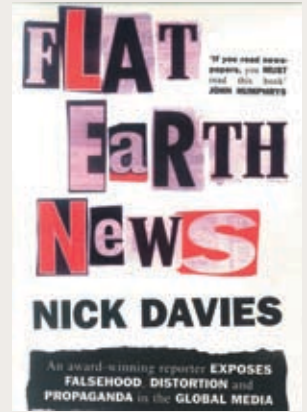
dezelfde risico's lopen. Maar nog erger is de toenemende grip van de PR-industrie op de pers, signaleert Nick Davies. Tegenwoordig telt het VK meer PR-professionals dan journalisten. Geconfronteerd met zwakke nieuwsredacties, loodst die enorme manipulatie-industrie vals nieuws en regelrechte onwaarheden rechtstreeks in onze kranten en tv-kanalen. Zeker in het kader van oorlog of nationale veiligheidsaffaires zijn wij, journalisten, verre van opgewassen tegen de *strategic communications* die daar dag na dag worden opgezet. Volgens Davies gaat hier een veel grotere dreiging voor de persvrijheid vanuit dan van de mediabezitters of de adverteerders, zoals doorgaans wordt aangenomen.

Wat nu te doen? Op dit punt laat Davies het ronduit afweten. Volgens hem is de situatie dermate ontaard, dat de kwaliteitsjournalistiek eigenlijk niet meer te redden valt. Met zijn analyse nam hij *a snapshot of a cancer*, zegt hij zelf, en wellicht is die terminaal. Enkele tekenen van kentering niet te na gesproken – Davies signaleert de bloggers en burgerjournalisten die op het internet onvertelde nieuwsverhalen toch naar boven halen – smooit de commerciële medialogica alle basisvereisten voor goede journalistiek in de kiem.

Het is jammer dat Davies daarbij zo snel voorbij gaat aan de pogingen die de Britse (en bij uitbreiding ook andere) journalistengemeenschappen wel degelijk doen om het tij enigszins te keren. Het VK beschikt met de National Union of Journalists (NUJ) over een van de meest gezaghebbende journalistenbonden ter wereld, maar in het boek van Davies is zij amper twee vermeldingen waard. Overal ter wereld voeren journalistenbonden nochtans strijd om "de bikkelharde commerciële medialogica te verzoenen met de basisvoorwaarden voor goede journalistiek" – zoals Davies de grote uitdaging zelf en correct weergeeft. Overal ter wereld bewaken door journalisten zelf opgerichte persraden de elementaire deontologische regels van het vak, als het moet tegen de mediabazen in.

Spijtig genoeg verleent Davies na zijn uitstekende mediakritiek nauwelijks of geen ondersteuning aan die initiatieven. Zo valt zijn boek op het einde als een soufflé ineen. Het is zoals met België-Spanje: een uitstekende match spelen, en dan toch nog met 1-2 de boot ingaan.

Pol Deltour

Nick Davies
Flat Earth News
Chatto & Windus, Londen, 2008, 408 p

11:30 - 12:15

Gaston Durnez over *Geboren in de jaren '30*
Gele zaal

15:30 - 16:15

Louis Van Dievel: *Een familiegeschiedenis* - Gele zaal

16:00 - 16:45

Tim Butcher over zijn boek *Bloedrivier* en de toestand in Congo
Blauwe zaal

Dinsdag 11 november

12:00 - 12:45

Dirk Barrez: *Van eiland tot wereld. Appèl voor een menselijke samenleving* - Blauwe zaal

12:00 - 12:45

Dirk Draulans over *Het succes van slechte sex*
Groene zaal

Zondag 9 november

14:30 - 14:55

Pat Donnez (*Hotemetoten. Gedichten voor kinderen en andere grote mensen*) in gesprek met andere dichters - Oranje zaal

12:30 - 13:15

Hendrik Vos en Rob Heirbout over *Hoe Europa ons leven beïnvloedt*
Oranje zaal

NEWSPAPERS ARE GOING TO SHITS

Chris Craps

Het vijfde en laatste seizoen van de HBO-serie *The Wire* is uit op dvd. Een evenement, want deze Amerikaanse tv-reeks groeide de laatste jaren uit tot het grote voorbeeld van boeiende, informatieve en intelligente televisie. Sinds het eerste seizoen oversteeg *The Wire* het concept 'politiserie'. Door het behandelen van de problemen van een Amerikaanse grootstad (Baltimore) werd het een kritische doorlichting van de VS. In het allerlaatste seizoen hebben schepers David Simon en Ed Burns het over de pers.

Het is belangrijk te weten dat David Simon en Ed Burns niet uit de televisiewereld komen. Simon werkte jarenlang als crimi-journalist voor *The Baltimore Sun* en schreef het boek *Homicide: Life on the Street*, dat leidde tot de gelijknamige tv-serie. Burns dan weer onderzocht gedurende 20 jaar drugsdelicten en moorden als detective voor The Baltimore Police Department. Beide kerels weten dus waarover ze praten in *The Wire*. Nadat ze eerder al zeer kritisch uit de hoek waren gekomen over de 'war on drugs', de vakbonden, de politiek en de armtierige staat van het onderwijs, was het wachten op wat in het bijzonder David Simon in het laatste seizoen over de wereld van de pers ging vertellen. Te meer omdat Simon, toen hij nog bij *The Baltimore Sun* werkte, bekend stond als iemand met een grote mond die altijd zijn gedacht zei.

Journalistieke ethiek

Na 4 seizoenen zijn al zo'n 130 personages de revue gepasseerd, en daar komen er in de laatste 10 afleveringen nog een twintigtal bij, voornamelijk medewerkers van *The Baltimore Sun*. De complexe plot wordt in gang gezet door een ambitieus initiatief van de nieuwe burgemeester: hij pompt geld in iets waar de meeste politici niet om geven, het onderwijs. Maar daardoor moet de politie het met minder stellen. De onderbetaalde cops beginnen uiteraard te morren. Tot het *enfant terrible* van de detectives met een oplossing komt: hij creëert een seriemoordenaar die daklozen besluip. En ja, plots krijgt de politie meer middelen, want "ook de zwaksten moeten worden beschermd".

De imaginaire vijand begint evenwel een eigen leven te leiden. De jonge journalist Scott Templeton (Tom McCarthy) ziet daar een kans in om 'op te klimmen'. Zijn artikelen over daklozen en zijn contacten met de 'killer' worden immers zeer geapprecieerd door de hoofdredactie. De sappige *people*-stukken zouden zelfs wel eens een Pulitzer Prize kunnen opleveren. Niet iedereen is zo enthousiast over Scott. Veteraan-eindredacteur Gus (Clark Johnson) heeft al snel door dat Scott zijn bronnen niet checkt,

ze verkeerd citeert en zelfs aandikt. Maar de hoofdredactie laat Gus voorzichtig merken dat hij 'jonge mensen een kans moet geven' en vooral, dat hij best zijn mond houdt. Zeker wanneer *The Baltimore Sun* door Templetons artikelen enorme aandacht krijgt van de televisie en de politici.

Het gevolg is een steeds groter wordende sneeuwbal van gebakken lucht die een ravage dreigt aan te richten onder de drie machten in Baltimore. *The Wire 5* focust daarbij vooral op de journalistieke ethiek. Toch wordt niemand aan de schandpaal genageld. Ook Scott Templeton niet, want wordt zijn doen en laten dan niet gestimuleerd door zijn eigen hoofdredactie?

Internet

De krantenwereld moet David Simon nog steeds nauw aan het hart liggen, want toen hij dit laatste *Wire*-seizoen kwam voorstellen in Londen, sprak hij er met zeer veel emotie over. "*Newspapers are going to shits*", zuchtte hij. "Echt, mijn hart is gebroken. Ik heb nog een paar heel goede vrienden bij de kranten. Maar de meeste zijn intussen vertrokken. In de jaren '70 – in de periode na Watergate – kregen we overal te horen dat kranten slimmer en meer gesofisticeerd gingen worden. De grote verhalen zouden enkel nog gaan over zeer serieuze thema's en discussies. Daar is niets van in huis gekomen. De managers wilden de journalisten daar niet voor betalen. Ze gingen enkel voor middelmatige producten. Vooral dan de zogenaamde *impact journalism*: iemand is corrupt, jaag hem na, breng verslag uit van de publieke woede en hoop op een persprijs. Dat was de grootste ambitie van de krant waar ik voor werkte in de jaren '90."

David Simon stoort zich ook mateloos aan de misrekeningen van de traditionele krantenuitgevers met betrekking tot het internet. "Dat hebben ze dus gratis weggegeven, omdat ze dachten dat het internet hen goede publiciteit ging bieden. Maar dat internet was juist het product. Echt ongelooflijk: de krantenwereld wordt gerund door mensen met een enorme minachting voor het eigen product. Ik heb het dan niet over de journalisten en eindredacteuren die hun best doen om nieuws te brengen, maar de mensen die de business leiden. In de jaren '80 hebben die managers nog veel winst gemaakt, maar toen ze merkten dat ze plots geen

The Wire: in het vijfde en laatste seizoen pak David Simon de pers aan.

monopolie meer hadden raakten ze in paniek, met als gevolg 400 journalisten op straat. Mijn krant heeft nog slechts 220 mensen over om dezelfde onderwerpen in Baltimore te verslaan. Een horrorshow. Die verloederding is trouwens heel typisch voor alle Amerikaanse kranten."

NA GUIDO NU OOK DENISE NEELS OVERLEDEN

Ann Deceunynck

Drie weken na haar echtgenoot Guido Neels, is op 27 september in Blankenberge nu ook Denise De Bruyn overleden. Het koppel was gedurende meer dan 25 jaar een stuwende kracht achter de Afdeling Antwerpen-Limburg van de Algemene Belgische Persbond (ABP), later Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten in België (AVBB). Guido combineerde zijn job op de redactie van *De Lloyd* met zijn functie als secretaris.

Denise was van 1987 tot 1999 secretariaatskracht in het Antwerps Pershuis. Guido (69) overleed op 5 september aan de gevolgen van een hartkwaal. Denise (68) werd op 27 september het slachtoffer van een leveraandoening. Het koppel woonde sedert 2000 in Blankenberge.

Guido Neels startte zijn journalistenloopbaan in 1962 bij *Het Laatste Nieuws/De Nieuwe Gazet*. In 1967 kwam hij 'aan de overkant van de straat' bij *De Lloyd* terecht,

waar hij tot aan zijn brupensioen in 1994 verantwoordelijk was voor de autorubriek. In zijn journalistieke beginjaren was

Guido Neels

Guido, samen met Frans Van Erps, betrokken bij de inspanningen van de Beroepsunie voor het uniformiseren van de journalistenbarema's en looncategorieën.

In Antwerpen spaarden Guido en Denise tijd noch moeite voor hun Afdeling. Verdeling van gratis spoorkaarten en ZOO-kaarten, de uitgave van een *Persrepertorium*, de organisatie van Flandria-rondvaarten en persgala's, voor dat alles tekenden Guido en Denise. Denise loodste het Antwerps Pershuis in 1993 mee doorheen de organisatie van 'Antwerpen Culturele Hoofdstad van Europa'. Gedurende al haar jaren in het Antwerps Pershuis maakte ze een erezaak van het Sinterklaasfeest, dat ook kansarme kinderen tegemoetkwam.

In 1993 kreeg Guido Neels het ereteken van Ridder in de Leopoldsorde voor zijn verdiensten in de beroepsvereniging. Na zijn afscheid in 1995 benoemde het bestuur van de Afdeling Antwerpen-Limburg hem tot ere-comitélid.

Denise De Bruyn

INTERNATIONAAL PERSCENTRUM VLAANDEREN

BOEIENDE DEBATTEN OVER NIEUWE MEDIA – 5 november – 11 december

Van journalisten wordt almaar meer flexibiliteit verwacht. Steeds vaker moeten ze artikelen schrijven of beelden maken voor zowel de klassieke pers als voor online media. Zeker bij oudere journalisten is er nood aan informatie over deze online journalistiek.

Tijdens zijn symposium 'Multimedia in 2015' van 16 april 2008 besliste het IPV om regelmatig mediadebatten in te richten rond de moderne media. Welke verschillende technologieën zijn er bij online journalistiek? Hoe is de relatie met de andere media (print, audiovisueel)? Welke specifieke kenmerken hebben artikels op websites? Wat zijn de voor- en nadelen

van het internet voor onderzoeksjournalistiek?

De volgende twee debatavonden vinden plaats op 5 november en 11 december, telkens om 20.00 uur in het Internationaal Perscentrum Vlaanderen, Grote Markt 40 - 2000 Antwerpen

Je kan je nu al inschrijven voor deze debatten per e-mail: info@ipvlaanderen.be of telefonisch: 03 225 15 64

Meer info:

<http://www.ipvlaanderen.be/20jaariPV.asp>

Woensdag 5 november

'Multimedijournalistiek verantwoord?'

Hoe evolueert de multimedijournalistiek in de ons omliggende landen? In Nederlands is er reeds een site en blog opgericht over dit thema: <http://www.denieuwereporter.nl>. Wat zijn de evoluties? Welke goede voorbeelden zijn er in Nederland, Frankrijk, Duitsland ...

Donderdag 11 december

'Blogging en journalistiek'

Weg met de feiten, leve de meningen! Journalisten schrijven steeds vaker over de mening van iemand in plaats van over feiten. Politici en bedrijven maken steeds meer gebruik van een blog om hun persoonlijke mening kenbaar te maken. Daarnaast maken de media ook zelf blogs en kunnen de commentatoren nu elke dag of ieder uur hun mening over het nieuws spuien. Wie heeft er een blog en wat zijn de ervaringen? Leveren blogs nieuws op? Hoe scheid je het kaf van het koren? En hoe begin je zelf een blog?

Ultradraagbare en betaalbare computers

Microsoft lanceerde het idee van een ultra mobiele PC (UMPC) al zo'n twee jaar geleden, maar pas nu beginnen ook bij ons de meeste fabrikanten met toestellen op de markt te komen. Een **UMPC** is een heel compact en licht toestel, dat ook nog eens aan een zachte prijs verkocht wordt. De meeste modellen hebben een schermje van 8,9 inch. Dat is niet echt groot, en niet geschikt om een hele dag op te werken. Maar om onderweg een stuk te schrijven of e-mails af te handelen, volstaat het wel. Idem voor de toetsenbordjes trouwens.

De **Aspire One** van **Acer** is een typisch voorbeeld van een UMPC. Het goedkoopste van de drie versies kost 299 euro. Deze versie heeft slechts een werkgeheugen van 512 megabyte en 8 gigabyte vast geheugen. Als besturingssysteem draait er een versie op van Linux (Linpus Lite). Standaard staat er al zowat alle software op die een gemiddelde gebruiker nodig heeft: een internetbrowser, e-mail programma, mediaspeler, fotobeheerprogramma, en zelfs het kantoorpakket Open Office. We testten deze versie uit, en voor doorsnee werk (mailen, een artikel schrijven, een presentatie geven, enzovoort) volstaat ze ruimschoots. Extra geheugen kan je in de vorm van een geheugenkaart of USB staaf toevoegen. Zelfs de goedkoopste versie is overigens heel ruim uitgerust: een degelijk en helder scherm, 3 USB poorten, geheugenkaartlezer, netwerkpoort, draadloos netwerk en een webcam.

Bij de volgende versies, die later dit jaar op de markt komen, zal er zelfs een ingebouwde 3G/UMTS modem inzitten. Het toetsenbord is vrij behoorlijk gezien de omvang van het toestel. Met een gewicht van net geen kilo is het toestel

uiterst draagbaar. Voor zo'n ultradraagbaar toestel had de batterij het wel flink meer dan slechts twee uur mogen uithouden.

Van de **One** is er nog een model met meer geheugen (1 GB werkgeheugen en een schijf van 80 GB). Dit model bestaat in twee versies: een met Linux en een met Windows XP als besturingssysteem. Ze kosten respectievelijk 349 en 399 euro. Vooral met deze laatste prijs komt het toestel dan echter al dicht in de buurt van die van de goedkopere gewone laptops, die vaak toch meer in huis hebben. Ons lijkt dan ook vooral de goedkoopste versie van de One interessant. Deze kan de belangrijkste taken voor onderweg standaard aan. Gezien z'n prijs is het zelfs interessanter als tweede laptop voor wanneer je echt op in omstandigheden risico loopt dat het toestel gestolen wordt.

www.acer.be

Je hele digitale hebben en houwen op zak

Een externe harde schijf is eigenlijk een verplicht onderdeel voor wie een draagbare computer gebruikt. Niet alleen om reservekopieën te maken, maar ook als extra opslagruimte. Zeker als je naar het buitenland trekt, is het absoluut aan te raden om constant back-ups te maken van alles wat je bij hebt.

Wogen ze vroeger bijna even veel als je laptop zelf, dan zijn er nu ultradraagbare schijven. De **Mobile Drive XXS** van **Freecom** is zelfs extreem draagbaar: ze is nauwelijks groter dan twee kredietkaarten naast elkaar, en een stuk dunner dan de gemiddelde gsm. Toch kan er tot 320 GB aan gegevens op. Dat komt overeen met tot 230.000 foto's, 68.000 muzieknummers of 400 video's. Vooral handig is dat de schijf geen externe voeding nodig heeft, maar gewoon via USB werkt (wel een USB poort met stroom). De zwart rubberen behuizing maakt ze makkelijk en veilig draagbaar. Bij een test werkte de schijf even vlot en makkelijk als een USB staafje. Er

zijn versies van 160, 250 en 320 GB, voor een prijs van 69,99, 89,99 en 99,99 €.

Moet het iets luxueuzer, dan is er bijvoorbeeld de **Chroma** van **Packard Bell**. Dit model is wel iets groter, maar ziet er ook een pak mooier uit. De prijs ligt ook een beetje hoger. Voor dezelfde capaciteit betaal je 99, 109 en 129 euro. Als grote extra zit er hier echter software mee in de doos om reservekopieën te maken, te archiveren en de gegevens te versleutelen. De schijf kan worden meegenomen in het bijgeleverde etui.

www.freecom.be
www.packardbell.be

JOURNALISTEN RENNEN TEGEN ELKAAR EN VOOR 11.11.11

5 of 10 km

Vossem (Tervuren) – 11 november 2008 – 14u30

Op dinsdag 11 november 2008 vindt de jaarlijkse jogging voor de Belgische pers plaats.

De journalistenjogging maakt opnieuw deel uit van de 11.11.11-Solidariteitsjogging in Vossem (Tervuren).

De organisatie is in handen van het Actiecomité 11.11.11 van Vossem. U loopt dus niet alleen om uw conditie aan te scherpen, maar steunt tegelijk het goede doel.

U kunt kiezen tussen een parcours over 5 km en een over 10 km.

De licht glooiende route loopt door het prachtige park van Tervuren en de omliggende bossen.

Wie? Het Perskampioenschap staat open voor

1. Beroepsjournalisten (u dient uw journalistenkaart voor te leggen)
2. Persmedewerkers (layouters, drukkers, commerciële medewerkers, woordvoerders – kortom iedereen die werkt voor een mediabedrijf)

Wanneer? 11 november 2008 – vertrek om 14u30

Waar? Dorpstraat 38, 3080 Vossem (vlakbij de kerk in het centrum van Vossem)

Beeld uit de 10 km voor vrouwen (op de Olympische Spelen in Peking) (foto Belga)

Goed stretchen voor de start blijft belangrijk (foto Epa/Belga)

Hoe? U kunt inschrijven aan de aparte stand voor de pers vanaf 13u30. Kleedkamers en douches zijn beschikbaar. Deelname kost 6 euro.

Per afstand (5 of 10 km) wordt een algemeen klassement opgemaakt én een apart voor de journalisten. De resultaten worden verwacht tegen 17u00. Er worden geen prijzen uitgedeeld aan de meet.

Na de aankomst wordt u uitgenodigd om samen een glas te drinken.

Meer info: Luc Blyaert (luc@blyaert.be), Michel Lauwers (m.lauwers@lecho.be) of Jan Margot (jan.margot@belgacom.be).

Met de steun van de VVJ

DE NATUREL VAN ATV-NIEUWSANKER ELLEN WAUTERS

Jan Backx

Tijdens het assisenproces tegen dolle schutter Hans Van Themsche kregen de Antwerpse regionale tv-kijkers Ellen Wauters de eerste keer volop in beeld. Haar loodzware opdracht: een complexe assisendag telkens samenvatten in een dikke minuut. Monter kijkend en met veel inzet werkte ze haar grimmig sprookjesverhaal af. Nu staat Ellen weer volop in the picture. Ze is kersvers ATV-nieuwsanker. En haar rustige 'naturel' maakt zo'n indruk dat er bijna een fanclub is ontstaan.

Rijper en zelfzekerder geworden? Dat zal wel, Ellen vierde recent haar 28ste verjaardag. "Zeg maar dat ik ben opgegroeid met sirenegeloei", steekt ze van wal. "Mijn pa werkt als verpleger bij het medisch interventieteam van Bayer, in de Antwerpse haven. In zoverre ik orde heb, dan komt dat van mijn moeder, die thuis is in boekhouden en verzekeren. Mijn wieg stond in Niel, de Rupelstreek. Toen ik tien was namen pa en ma mij eens mee naar het 'koningsfeest' rond het Atomium. Kinderen mochten er 'journalistje spelen'. En ja, dat vond ik leuk! Mijn opstelletjes in het middelbaar, bij de nonnetjes van OLV-Presentatie, in Boom, vielen in de smaak."

Tot haar achttiende speelde ze klarinet. "In het uniform van de harmonie Sint-Cecilia, uit Schelle, deed ik nogal wat kioskervaring op: in de Antwerpse ZOO, op de Groenplaats. En tijdens de 11-novemberviering in mijn thuisgemeente stapte ik toeterend mee door de straten. Voorts was er de chiro. Van mijn zes tot mijn 23 heb ik me er heel goed gevoeld. Jarenlang leidster geweest. In de jeugdbeweging leer je omgaan met allerlei mensen. En je steekt wat op van debatteren."

Toen ging het naar Leuven, waar ze koos voor de studierichting politieke wetenschappen. Het meisje uit Niel mocht er rondneuzen in die indrukwekkende universiteitsbibliotheek aan het Ladeuzeplein. "Mijn thesis vergeleek de verkiezingscampagnes van de socialisten en de christen-democraten in de jaren '50 tegenover die van de jaren '90. Na Leuven volgde ik nog een jaar VLEKHO, voor een mastergraad in journalistiek. Ik deed veel stages, onder andere bij een reclamebureau en bij de VRT-nieuwsdienst, waar Goedele Wachters me onder haar vleugels nam."

Hoe ze uiteindelijk bij ATV verzeilde? "Gek hé, maar daar zat mijn plaatselijke harmonie voor iets tussen. Die kreeg in het najaar van 2003 ATV op bezoek voor een reportage. Zo werd de link gelegd. En ik moest meteen zwemmen in diep water.

Hemeltje, die snelheid van werken. Een enorm contrast met het tempo van een project aan de unief. Reportages over *Het andere boek* en *Moeders voor moeders* waren mijn eerste ATV-jobs. Ik was freelance en had ook een vast contract bij het productiehuis van tv-icoon Paul Jambers. Het maakte natuurlijk indruk, Jambers tijdens redactievergaderingen te horen verwijzen naar *zijn* tijd."

In november 2004 kreeg Ellen een vast contract bij ATV. "Ik ging op pad voor van alles en nog wat, typisch voor het regiowerk. Maar de verslaggeving over het Hans Van

Ellen Wauters: 'Bij ATV was het meteen zwemmen in diep water.' (Foto Dirk Laenen/De Nieuwe Gazet)

Themsche-proces beschouw ik zeker en vast als een mijlpaal. Een vuurproef ook."

Het zenuwpeesje van toen is nu open gebloeid tot een rustige ankervrouw. Een hele stap. "Ze hebben me bij ATV wel bedenktijd gegeven. En de consequenties zijn meteen merkbaar en vaak kluchtig. Zo stond ik onlangs bij mijn buurtbakker, toen een oudere klant plots droogjes vroeg: 'Zedde gai die nief knappe van den ATV?' Mijn glunderende bakker antwoordde luidkeels in mijn naam: 'Ja ja!' Reclame voor zijn zaak hé."

Zijn er voorbeelden waar ze naar op kijkt, wil ik nog weten. "Ja, mijn mentor van destijds, Goedele Wachters. En de menselijkheid in veel Nederlandse tv-journalistiek vind ik ook iets om naar te streven."

Ellen Wauters buiten de werkuren tot slot blijkt een sportieve tante te zijn. "Toen ik 18 was kreeg ik van pa en ma een leuk cadeau: een parasprong van een Oostenrijkse berg! Boven Spa maakte ik later een tandemsprong van op 4.000 meter. Ik jog drie keer per week en won in 2006 een kilo pure chocolade, toen ik de vijf kilometer van de Journalistenloop uitliep. Verder ben ik een volbloed rugzak-globetrotter. Twee jaar geleden zat ik in Senegal. En binnenkort trek ik met mijn vriend naar Mexico."

De deadline voorbij

DE WAAN VAN DE DAG VOORBIJ

*Een estafettecolumn van Bart Aerts
zelfstandig journalist voor Het Nieuws van Vtm*

Hertoginnedal. Het kasteel in Oudergem waar toponderhandelaars regeringen vormen en communautaire knopen ontwarren. Paul-Henri Spaak startte er in 1956 samen met zes andere Europese regeringsleiders besprekingen die zouden leiden tot het Verdrag van Rome, de basis van de Europese Unie. Hugo De Ridder beschreef in z'n boek *Sire*, geef me honderd dagen de aantrekkingskracht van Kasteel Hertoginnedal, waar regeringen in een sfeer van grandeur en rust politiek moeilijke problemen konden oplossen.

Uitgerekend op die historisch beladen locatie schreef Vtm geschiedenis. De openheid waarmee tijdens het Grote Geld Debat het nu al heetste hangijzer van dit nieuwsjaar – de crisis in de banksector – aan bod kwam, stond in schril contrast met de discretie die politici hier vaak zoeken. Het programma was een mooie mix van duiding, reportage, commentaar

en discussie. Niet hoogdravend, wel diepgravend. De juiste vragen kwamen aan bod. Ook de gewone mens kreeg de kans zijn ongenoegen te uiten en zijn financiële perikelen op de discussietafel te gooien.

Rond die tafel zaten drie topbankiers en premier Leterme. Op zich al uniek om de regeringsleider en (ex-)toplui van Fortis, Dexia en KBC samen te krijgen op dat moment. De eerste minister zat er dit keer niet in de beslotenheid van oranje-blauwe regeringsonderhandelingen. Maar hij voelde zich zichtbaar thuis. In de gang stonden dan nog eens experts, bedrogen beleggers en bankmensen die toelichting of uiting aan hun frustratie gaven. Vanuit een zetel in één van de statige salons van Val Duchesse zat Marc Reynebeau – aangekondigd als 'Slimste Mens ter Wereld' – gezapig commentaar te geven. Van Vtm kreeg hij de titel 'Slimste Belegger ter Wereld', juist omdat hij niet bleek te beleggen. Met de stijl van een kasteelheer en kasteeldame leidden Stef Wauters en Cathérine Moerkerke alles in goede banen.

De uitzending heeft vriend en vijand verbaasd. Niet

meteen typisch voor een commerciële zender. Heerlijk zo verrassen. Vtm liet zien (aan wie dat nog niet wist) dat het mensen, middelen en know-how in huis heeft om zo'n huzarenstukje tot een goed einde te brengen. Kortere op de bal spelen kon niet. Het was een mooi staaltje 'stilstaan bij de actualiteit'. Een verademing.

Want laten we eerlijk zijn, journalistiek is vaak: dolgedraaid door deadlines holderdebolder de waan van de dag achterna. Gebukt onder druk. Opgejaagd door directieven. Dag in dag uit zwetend zwoegen in het zog van de meest recente gebeurtenissen. De klok rond jachtig jagen op primeurs. Op de eerste rij staren naar een perpetuum mobile. En dan proberen te begrijpen, te duiden, te verslaan zonder het noorden te verliezen.

Menig journalist kan niet zonder die unieke deadlinestress. Eens gebeten

door de microbe raak je het virus nimmer kwijt. Wat is er mooier dan van op de eerste rij waarnemen en verslag uitbrengen in een race tegen de klok? Anderen nieuwsvoorschotelen is een voorrecht. Met een goed samengesteld menu, ingrediënten gewikt en gewogen en een keukenteam alert en beslagen is dat een zaligheid. Dien maar op dan die handel!

Af en toe de dwingende waan van de dag loslaten om terug te blikken en te analyseren, is nodig. Het debat over de financiële crisis heeft aangetoond dat zoiets ook kan binnen de grenzen van een écht kijkwaardig televisieprogramma. Niet louter palaveren over het thema. Ook de vinger op de wonde leggen door de vox populi te laten horen. Verhelderend en begrijpelijk duiden. Het kan dus. De stroom van nieuws onderbreken met verteerbare achtergrond. Zo is en blijft journalistiek het mooiste beroep ter wereld. Vtm, geef mij honderd zo'n programma's.

Voor volgende maand geef ik deze estafettecolumn door aan Pieter Lesaffer, redacteur bij De Standaard.

Erkenningscommissie voor beroepsjournalisten wordt hernieuwd: stel je kandidaat

België kent een uniek systeem van erkenning van beroepsjournalisten. Zij beschikken over een officieel statuut, waaraan een officiële perskaart en diverse faciliteiten en voordelen vasthangen. Maar de erkenning van deze beroepsjournalisten is in handen van de mediasector zelf, die de wettelijke opdracht heeft te controleren of geïnteresseerde journalisten aan de erkenningsvoorwaarden van professionaliteit en onafhankelijkheid uit de wet van 30 december 1963 voldoen. Concreet is de erkenning in handen van een Erkenningscommissie, die voor de helft uit al erkende beroepsjournalisten en voor de andere helft uit mediadirectieleden bestaat.

Het mandaat van de huidige leden loopt van 1 april 2005 tot en met 31 maart 2009.

De VVJ is dan ook op zoek naar in het totaal 12 beroepsjournalisten die vanaf 1 april 2009 in de Erkenningscommissie en de Commissie van Beroep willen zetelen.

Worden specifiek gezocht:

- 4 effectieve leden voor de Erkenningscommissie-eerste-aanleg
- 4 plaatsvervangende leden voor deze commissie
- 2 effectieve leden voor de Commissie van Beroep
- 2 plaatsvervangende leden voor deze commissie

De Erkenningscommissie-eerste-aanleg beraadt zich op maandelijkse bijeenkomsten over de aanvragen tot erkenning of hernieuwing daarvan. De Commissie van Beroep, die overigens wordt voorgezeten door een magistraat, komt samen wanneer daar aanleiding toe is.

Geïnteresseerde beroepsjournalisten worden verzocht hun kandidatuur (met een korte motivering) voor 1 december 2008 in te dienen op het VVJ-secretariaat

- per brief naar VVJ – Residence Palace blok C (lokaal 2232), Wetstraat 155, 1040 Brussel
- of per email naar info@journalist.be.

De Raad van Bestuur van de VVJ zal hierna ten spoedigste de journalistenfracties van de Erkenningscommissies samenstellen, en de gekozenen voor benoeming voordragen aan het staatshoofd. **(PD)**

Lezersbrief

Een repliek op Vic Dennis

Ik heb meer dan één bedenking bij de journalistieke integriteit die Vic Dennis in de reeks 'Iconen van de journalistiek' (zie vorige DJ) probeert te huldigen. In 2003 had ik een halftijds contract bij *TV Gids*, waar ik de intrede van Vic Dennis meemaakte die hoofdredactrice Mariena Dewulf kwam vervangen. Enkele maanden daarvoor had ik voor het Antwerpse stadsmagazine *Zone 03/* een gesprek gehad met Raymond van het Groenewoud die na zijn concert ook het gezelschap kreeg van Sigrid Spruyt. Kort daarop deed het gerucht de ronde dat de twee een koppel vormden. Vic Dennis had echter nog meer opgevangen, er zou ook een zwangerschap in het spel zijn. Hij vroeg me om dat uit te schrijven zonder Raymond of Sigrid Spruyt te contacteren. Ik weigerde die opdracht, een tijdje later kreeg ik mijn ontslag net zoals de bijna voltallige redactieploeg die zich niet kon vinden in *TV Gids* nieuwe stijl. Vic Dennis: "De amusementsjournalistiek gaat een richting uit die de mijne niet is." Mag ik eens goed lachen?

Dominique Piedfort

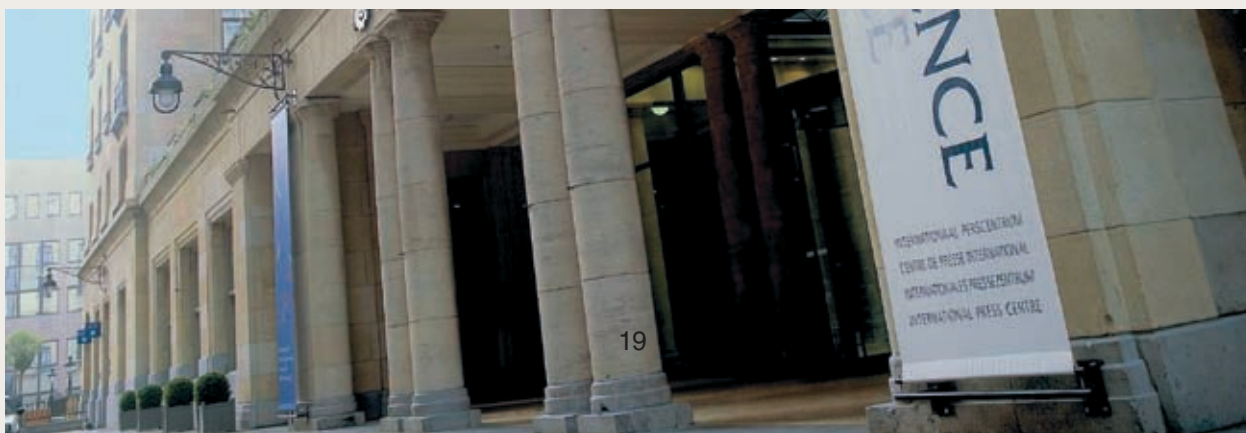
Agenda

Zaterdag 25 oktober vanaf 14u30 – Persdag van de afdeling Brussel-Brabant van de AVBB in Walibi. Gratis toegang voor alle leden van de AVBB-afdeling Brussel-Brabant + drie bijkomende personen. Drink van 18u30 tot 19u30. Inschrijven bij ericvercruysse@gmail.com. Alle info bij Eric Vercruysse op gsm 0476/23.25.00.

Maandag 3 november – Perszaak voor correctionele rechtbank Dendermonde. De rechtbank doet uitspraak over de dagvaarding van journalist Douglas De Coninck voor 'misbruik van inzagerecht' in het dossier van de vermoorde politiemans Peter De Vleeschauwer.

Woensdag 5 november – Europese actiedag Stand up for Journalism! Een project van de Europese Federatie van Journalisten (EFJ) om overal op het continent de aandacht te vestigen op de noodzaak van goede werkvoorwaarden voor journalisten.

Woensdag 26 november, 20u – Journaliste Denise Van den Broeck over 'Journalisten en de verwerking van trauma's'. Lezing georganiseerd door de Leuvense Persclub. In Café Sport, Martelarenplein 13, Leuven (zaaltje gelijkvloers achteraan).

Be
part of
our passion.

DE PERSGROEP PUBLISHING

Wie is De Persgroep Publishing ?

De Persgroep Publishing is de uitgever van de krantentitels Het Laatste Nieuws en De Morgen, de magazinetitels Dag Allemaal, Joepie, TV-Familie, Genieten, Goed Gevoel, Zone/magazines en de internetportalsites hln.be / 7sur7.be en demorgen.be. De voornaamste kernwaarde die onze medewerkers delen is de passie voor onze titels. Wij werken met veel plezier in de voor ons meest boeiende sector en stralen die gedrevenheid en passie ook uit. Dit verklaart voor een groot deel het succes van onze sterke merken en onze hoge financiële rendabiliteit !!

Wij zijn dringend op zoek naar volgende medewerkers (m/v)

Eindredacteur Sport Het Laatste Nieuws

Functie

Je bent gepassioneerd door sport. Je volgt het sportnieuws en alle belangrijke sportevenementen op de voet. Je hebt een vlotte pen en een perfecte kennis van het Nederlands. Je bent stressbestendig en kan snel en efficiënt werken. Je wil graag in team samenwerken en bent flexibel ingesteld, zowel naar taakinhoud als naar werktijden. Zondag- en avondwerk schrikken je niet af. Ervaring met eindredactie is een pluspunt.

Profiel

Als eindredacteur sport ben je verantwoordelijk voor de journalistieke opbouw van een aantal krantenpagina's. Je controleert alle artikels inhoudelijk, je verbetert taal- en spelfouten en gaat na of de gegeven informatie juist en volledig is. Je maakt duidelijke titels en overlegt met de layout over de vormgeving. Je bent een belangrijk eindstation in het productieproces van de krant.

Lay-outers Het Laatste Nieuws

Functie

In voortdurend overleg met de redactie zorg jij elke dag voor een frisse en aantrekkelijke lay-out. De combinatie van je grafische opleiding, ervaringen en creativiteit maakt van jou een enthousiaste medewerker die goochelt met je basistools zoals QuarkXpress, Photoshop en Illustrator.

Profiel

Je bent een teamplayer die efficiënt, snel en correct kan werken, ook onder tijdsdruk. Bovendien ben je vlot in de omgang en flexibel qua uurrooster. Je schrikt er ook niet voor terug om voornamelijk 's avonds en 's zondags te werken.

Aanbod

We bieden je een job vol afwisseling binnen dé leidende mediagroep van Vlaanderen. Wij voorzien een zeer aantrekkelijk salaris aangevuld met extra-legale voordelen die passen bij een bedrijf zoals het onze: een uitgebreide groeps- en hospitalisatieverzekering, bedrijfsrestaurant, deelname in de winst, aantrekkelijke comfortdiensten. Daarnaast hechten we veel belang aan continue ontwikkeling en voorzien we regelmatig doorgedreven opleidingen.

Interesse in deze of andere vacatures?

Surf naar www.persgroep.be, klik door naar jobs, openstaande vacatures, selecteer je job en solliciteer online.